

Na osnovu članova 19. i 21. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Sanja Pavlović, Milena Vasić, Tamara Skrozza, Nadežda Budimović, Jelka Jovanović, Ana Martinoli, Olivera Milošević, Jelena Petković, Filip Švarn, Rodoljub Šabić i Zlatko Čobović, na sednici održanoj 30. 10. 2025. godine, jednoglasno donosi

ODLUKU

Tekstom „Kad direktorka ne zna ni gde je došla ni kad je pošla”, objavljenim 11. maja 2025. godine portal „Podrinske” **prekršio je tačku 1 Poglavlja V (Poštovanje dostojanstva) Kodeksa novinara i novinarki Srbije**, po kojoj novinari/ novinarka ne smeju da diskriminišu, između ostalog, na osnovu rase, pola, roda, starosti, ličnih svojstava, seksualne orijentacije, jezika, vere, političkog i drugog mišljenja, nacionalnog ili društvenog porekla.

Tekstovima „Kultura najviše smeta šabačkoj primitivnoj vlasti”, „Aleksandra Delić, idi negde drugde da primaš platu“, „Dan kad je Šabac umro“, „Vaša borba je naša borba“ i „Pozorište o koncu: Šabac bez scene, građani bez glasa“, objavljenima 29. i 31. marta, 2. i 12. aprila i 7. oktobra 2025. godine, **nije prekršen Kodeks novinara i novinarki Srbije**.

Nalaže se portalu „Podrinske“ da odluku objavi u roku od pet dana od dana dostavljanja odluke.

Odluka Komisije biće objavljena na sajtu Saveta za štampu (www.savetzastampu.rs) i dostupna javnosti.

OBRAZLOŽENJE

Aleksandra Delić, direktorka Šabačkog pozorišta, podnela je žalbu zbog šest tekstova objavljenih od marta do oktobra 2025. godine, tvrdeći da je sve to vreme izložena svojevrsnoj hajci Ivana Kovačevića, vlasnika nedeljnika „Podrinske” i autora spornih tekstova, „koji se u najmanju ruku izživljava” nad njom. Navela je da se on koristi se najprizemnijim uvredama, lažima i omalovažavanjem, te da bez ikakve stručne kompetencije procenjuje i ocenjuje njen rad. „Razne kvalifikacije, procene, ocene i uvrede kojima Kovačević uporno i mesecima pribegava, jasno govore da ovo nema nikakve veze ni sa jednim oblikom novinarskog izražavanja. Prekršeni su gotovo svi kodeksi, a verujem da ima i elemenata krivičnih dela koja se gone po službenoj dužnosti” istakla je u žalbi, ne navodeći konkretne odredbe Kodeksa novinara i novinarki Srbije koje su prekršene.

U odgovoru na žalbu Ivan Kovačević je istakao da je za objektivno sagledavanje žalbe neophodno da članovi Komisije bude istinski upoznati sa svime što je prethodilo potrebi da napiše tekstove, kao i sa tim šta ta dešavanja znače za građane Šapca i samog autora. On je žalbu Aleksandre Delić okarakterisao kao „klasičan primer SLAPP tužbe”, koja ima za cilj da zastraši medij kako bi se sprečilo iznošenje istine u javnost. „U nadi da bi nekakva 'kazna’

doneta od Saveta za štampu mogla uticati na to da 'Podrinske' ostanu bez mogućnosti dobijanja sredstava na nekim sledećim konkursima za sufinansiranje medijskih projekata od javnog interesa", naveo je. Istakao je da se direktorka prevarila, jer se redakcija pre nekoliko godina jednoglasno odrekla „ponude koja se ne odbija“ od strane visokopozicioniranog člana vladajuće stranke da ih ne napadaju, pa je, pošto nisu pristali, usledila odmazda. Kovačević je, između ostalog, ukazao i na to da bi Delić, kao bivša novinarka, morala da zna i da postoji institucija demantija i da to iskoristi, te da je, umesto toga, izabrala pretnje, demonstraciju sile i ucene. Izrazio je i sumnju da će članovi Komisije doneti pravičnu odluku i zbog toga što žive i rade u potpuno drugačijim uslovima od lokalnih novinara, „koji su se odrekli svega samo da bi služili svojim čitaocima koje svakodnevno sreću na ulicama i da bi mogli da ih, bez stida, pogledaju u oči“.

Članovi Komisije za žalbe su zaključili da je žalba direktorke pozorišta veoma štura, posebno jer se odnosi na čak šest tekstova. Žaliteljka nije detaljnije obrazložila šta su u spornim tekstovima laži ili šta smatra „najprizemnijim uvredama“ i omalovažavanjem, što je ostavilo prostor da Komisija sama zaključuje na koje konkretne tvrdnje je mislila. Komisija nije mogla da se upušta u ovakvu vrstu nagađanja i da, bez ikakvih bližih objašnjenja žaliteljke, procenjuje šta je nju povredilo i da li su određene tvrdnje autora tačne ili ne.

Sporni tekstovi su napisani u formi komentara, ličnog stava autora teksta, što je žanr koji dozvoljava slobodnije izražavanje i rečnik koji odgovara stilu autora. Takođe, žaliteljka je javna ličnost, osoba koja obavlja javnu funkciju u ustanovi od velikog značaja, ne samo za lokalnu sredinu, i zbog toga je njen rad podložan ocenama medija i javnosti, u šta svakako spadaju i negativne kritike njenog rada. Komisija veruje da novinari imaju pravo da komentarišu rad javnih funkcionera, da ukazuju na postupanje koje smatraju problematičnim, te da ljudi koji obavljaju takve funkcije moraju da istrpe kritiku.

Sama činjenica da je u nekoliko meseci objavljeno više tekstova o situaciji u Šabačkom pozorištu u kojima se kritikuje rad, stručnost i kompetencija direktorke, ne znači, kako tvrdi Aleksandra Delić, da medij vodi hajku protiv nje, pošto je, po mišljenju Komisije, autor u tim tekstovima ukazivao na konkretne, po njemu loše, poteze direktorke i probleme koje imaju zaposleni u toj ustanovi.

Jezik koji autor tekstova koristi jeste oštar, povremeno na granici dobrog ukusa, ali dok god ostaje u okvirima suvisle kritike, vezane za to kako žaliteljka obavlja svoju funkciju, može se razumeti kao sloboda izražavanja i ne predstavlja prekršaj Kodeksa.

Komisija, međutim, veruje da je u jednom od tekstova ta granica pređena, jer je novinar koristio izraze koje nisu kritika bilo čijeg rada, već seksistička uvreda koja je upućena Aleksandri Delić kao ženi i za koju su vrlo male šanse da bi bile upućena muškarcu na njenoj poziciji. U tom tekstu se navodi da je „nesrećnica koja je ceo svoj život težila da bude neko i nešto u gradu koji je nije prihvatao morala je da daje raznoraznim tipovima sve što je od sebe imala, a da pamet nije, kako bi postala novinarka a potom i direktorka.“ Takođe i „...“

iz nje se izlio sav primitivizam koji se godinama razvijao družeći se, u početku 'poslovno' a potom i ko zna kako, sa prostacima a možda je i ljubomora prema lepim i pametnim osobama učinila svoje pa je rešila da ih eliminiše”.

Ovim je, po mišljenju Komisije, prekršena tačka 1 poglavlja V, koja zabranjuje diskriminaciju po bilo kom osnovu, a posebno smernica u okviru te tačke koja novinarima nalaže da izbegavaju fraze koje imaju šovinističke, seksističke i na bilo koji drugi način diskriminatorne konotacije.

Beograd, 30. 10. 2025.

Predsedavajuća

Sanja Pavlović